

Tilfældet, uagtet det er ganske sandt, at i dette Stykke, som i Alt, hvad der angaaer det virkelige Liv, der trænger man vistnok meget høit til en bedre Dplysning, end de dertil beffikede Embedsmænd hidtil have meddeelt Folket (Hør!), bedre, end de have meddeelt, skjøndt jeg gjerne troer, at de have meddeelt den saa godt, som de havde den selv; thi de have vistnok selv i Regelen manglet Dplysning om alt det Liv, som hverken staaer eller gaaer i deres Skolebøger. Under denne sørgelige Mangel paa Livsoplysning og sand Leveflogskab, da troer jeg gjerne, at, dersom man kunde gjøredet hele danske Folks Mandhjon til Embedsmænd med smaa, men dog visse Levebrød, og med Udsigt til en Pension for dem og deres Koner og Børn, da troer jeg rigtig nok gjerne, at i det nærværende Dieblit hartad hele det danske Folk gik ind paa denne Tankegang trods hele dens latterlighed (Latter!); men, da dette til Lykke ikke er muligt, saa troer jeg virkelig, at det danske Folk, paa Embedsmændene og deres Koner og Børn nær, vilde findes tilgængeligt for den simple Dplysning, at man skal have saa faa Embedsmænd som muligt, og man skal lønne dem saa godt, som man kan, medens de gjøre deres Tjeneste, og, hvis de have tjent godt og længe, skal man give dem Naadensbrød; men forøvrigt skal man lade Borherre og dem selv sørge baade for deres Alderdom og for deres Koner og Børn. See, dette vil være den Rigtighed, som baade efter den nye Tingenes Orden maa kræves i Livet, og som, saavidt jeg kan forstaae, al sund Menneffestand tilraader; thi saaledes maae jo Alle, Bønder og Borgere, slibe for Jøden og Klæden, medens de have Kræfter, og lade det komme derpaa an, hvordan det skal gaae, naar de blive gamle (Hør!), og hvad der skal blive af, naar de falde fra; saaledes er det jo, og det er jo aabenbart, at, jo mere de Andre skulle lægge ud for Embedsmændene i deres Alderdom og for deres Koner og Børn, des mindre kunne de selv lægge op for deres egen Alderdom og for deres egne Koner og Børn. Det er ogsaa mærkeligt, at selv vor Udvvalg har foreslaaet, at endeel Statsembeder og saa mange som muligt skulde besættes med Mænd, der omtrent sættes paa lige Fod med andre

Arbejdere, der fik den Løn, som deres Arbejde var værd, men i Reglen intet Løfte, ingen Udsigt til Pension. Det er jo mærkeligt, at Udvalget har gjort det, og Grunden til, at Udvalget ikke har foreslaaet det Samme om alle Embedsmænd, den Grund klinger jo artig nok, fordi der skal være en stor Deel Statsembeder, som enten udkræve en vidtløftig og bekostelig Fordannelse, eller en livsvarig Dpoffrelse fra Embedsmændenes Side for det Fag, hvortil de indvie sig. Jeg siger, det er meget artig; men ved videre Overveielse er det jo ogsaa blot en Artighed, som Udvalget derved siger alle vore saakaldte studerede, eller videnskabeligt dannede Embedsmænd. Det er kun en Artighed, der siges dem, thi den høitærede Finantsminister har allerede bemærket, at, hvad Pensioneringen angaaer, da holder denne Skilsmisse slet ikke Stik; han har nemlig med megen Grund udhævet, at, naar man søger Embedsmænd udenfor disse, med en vidtløftig og bekostelig Fordannelse Begavede, da gjør man det jo aabenbart, fordi man har noget Vigtigt, som man vil have udrettet, og som disse med den vidtløftige og bekostelige Fordannelse, enten ikke forstaae, eller dog ikke kunne gjøre nær saa godt, og at det i begge Tilfælde vilde være forgjæves at tænke, at man skulde faae en saadan Nødhjælp for bedre Kjøb, end man kan faae den sædvanlige Tjeneste. Jeg skal derfor heller slet ikke gaae nærmere ind paa den ligesaa urimelige som vidtløftige og bekostelige Fordannelse, som efter den gamle Sclendrian kræves af en stor Mængde Embedsmænd, uden mindste Hensyn til, om ogsaa deres Dygtighed til at være og gjøre, hvad de skulle, derved enten fremmes eller forhindres, denne kostbare Fordannelse, som den gamle Regjering krævede og derved ganske rigtig paatog sig en vis Forpligtelse til at sørge for alle disse Folk, baade med Koner og Børn, jeg skal ikke indlade mig derpaa, men jeg skal holde mig til det ganske praktiske Spørgsmaal, som dog allerede er besvaret, og som jeg derfor kun skal berøre, det Spørgsmaal, om der da virkelig findes at være en saa stor Trang paa Embedsmænd med en vidtløftig og bekostelig Fordannelse og med den saakaldte livsvarige Dpoffrelse for Faget; jeg